

وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند رحمتگر مهربان

أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالذِّينِ {١}

آیا کسی را که [روز] جزا را دروغ می خواند دیدی (۱)

فَذَلِكَ الَّذِي يَدْعُ الْيَتِيمَ {٢}

این همان کس است که یتیم را بسختی می راند (۲)

وَلَا يَحْضُ عَلَى طَعَامِ الْمِسْكِينِ {٣}

و به خوراک دادن بینوا ترغیب نمی کند (۳)

فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ {٤}

پس وای بر نمازگزارانی (۴)

الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ {٥}

که از نمازشان غافلند (۵)

الَّذِينَ هُمْ يُرَاءُونَ {٦}

آنان که ریا می کنند (۶)

وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ (۷).

و از [دادن] زکات [و وسایل و مایحتاج خانه] خودداری می ورزند (۷)

ماعون : [معن]: باران، آب، نیکی، زکات، فرمانبرداری، آنچه از اسباب و اثاث خانه که می شود آنرا بعاریت داد مانند تیشه و دیگ و قابلمه و جز آن، تعداد محدودی از کاغذ که معمولا پانصد برگ باشد.